

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/64/2016
Identifikačné číslo spisu:	1116201424
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1116201424.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: AUDAX, s.r.o., so sídlom Gorkého 10, 811 01 Bratislava, IČO: 45 949 573, zast. Advokátska kancelária CORPIS, s.r.o., so sídlom Gorkého 10, 811 01 Bratislava, IČO: 47 237 783, v mene ktorej koná JUDr. Emil Váňko, advokát a konateľ, proti žalovanému: MONAQ Leasing, a. s., so sídlom Panská 13, 811 01 Bratislava, IČO: 35 864 001, zast. Čarnogurský ULC s.r.o., so sídlom Tvarožkova 5, 814 99 Bratislava, IČO: 35 975 016, v mene ktorej koná JUDr. Mag. Ján Čarnogurský, advokát a konateľ, o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 31Cb/11/2016, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/83/2016-106 z 8. apríla 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie [v ďalšom texte ako „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“ v znení pôvodne aplikovaného Občianskeho súdneho poriadku (ďalej ako „O. s. p.“), úč. do 30.06.2016] uznesením č. k. 31Cb/11/2016-37 zo dňa 15.02.2016 zamietol návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami konkretizovanými v návrhu, najmä ich scudziť, zaťažiť či prenajať, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd návrh zamietol s odôvodnením, že žalobca neosvedčil svoju aktívnu legitímáciu, keďže neosvedčil svoje právne postavenie vo vzťahu k žalovanému v súvislosti so zákazom nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v obci Ilava. Súčasne z návrhu nevyplýva, aká škoda vznikla, resp. hrozí práve žalobcovi v prípade nenariadenia navrhovaného predbežného opatrenia, a teda neosvedčil nebezpečenstvo jemu bezprostredne hroziacej ujmy, a tým potrebu predbežnej dočasnej úpravy pomerov pre žalobcu vo vzťahu k žalovanému.

2. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, uznesením č. k. 3Cob/83/2016-106 zo dňa 08.04.2016, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalovanému zakazuje nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v obci I., okres I., vedenými

Okresným úradom I. na LV č. XXXX pre kat. úz. I.: pozemok, parcelné č. XXX/X, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXXX m2, pozemok, parcelné č. XXX/X, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m2, pozemok, parcelné č. XXX/X, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXXX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXXX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere X m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere X m2, pozemok, parcelné č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m2, pozemok, parcelné č. XXX, druh pozemku - orná pôda, o výmere XXXX m2, stavba, súpisné číslo XXX, postavená na parcele č. XXX/X, prúdová ošetrovňa, stavba, súpisné č. XXX, postavená na parcele č. XXX/XX, vnútroareálová verejná čerpacia stanica U, a to najmä tieto nehnuteľnosti scudziť, zaťažiť či prenajať, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I v Bratislave pod sp. zn. 25Cb/13/2016. V časti týkajúcej sa náhrady trov konania napadnuté uznesenie zrušil.

3. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že z pred súdom prvého stupňa predloženého listu žalovaného zo dňa 09.04.2014, adresovaného žalobcovi je zrejmé, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca je právnym nástupcom pôvodného oprávneného zo zmluvy č. 0406000540 zo dňa 18.03.2008 po pôvodnom nájomcovi, spoločnosti ALMOTRANS Group s.r.o.. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že žalobca neosvedčil svoju aktívnu legitímáciu. Navyše k odvolaniu žalobca priložil dodatok č. 1 k Zmluve o nájme nehnuteľnosti s následnou možnosťou jej kúpy, č. 0406000540 zo dňa 18.03.2008, z ktorého vyplýva, že pokračovateľom lízingu po pôvodnom nájomcovi, spoločnosti SOLLEERS Group s.r.o. (predtým obchodné meno ALMOTRANS Group s.r.o.) je žalobca. Z obsahu Zmluvy o nájme nehnuteľnosti s následnou možnosťou jej kúpy, č. 0406000540 vyplýva, že predmetom lízingu sú nehnuteľnosti uvedené v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Z obsahu spisu teda nepochybne vyplýva, že žalobca je zmluvnou stranou uvedenej zmluvy, jej trvanie v súčasnosti je však medzi účastníkmi sporné, z dôvodu ktorého žalobca podal dňa 27.01.2016 na Okresnom súde Bratislava I žalobu o určenie, že právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným z uvedenej zmluvy naďalej trvajú. V čl. I. bod 1.3. uvedenej zmluvy sa účastníci dohodli, že účelom lízingu je prefinancovanie kúpy predmetu lízingu zo strany lízingového prenajímateľa pre lízingového nájomcu formou poskytnutia služby finančného lízingu, t. j. dlhodobé nepretržité užívanie predmetu lízingu lízingovým nájomcom na výkon jeho predmetu podnikania, najmä na obchodnú činnosť a následne možnosť lízingového nájomcu nadobudnúť od lízingového prenajímateľa vlastnícke právo k predmetu lízingu. Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom odvolateľa, že imanentnou súčasťou právneho vzťahu založeného lízingovou zmluvou je oprávnenie žalovaného získať na konci nájomného vzťahu vlastnícke právo k jeho predmetu, t. j. k označenému súboru nehnuteľností. Disponovaním s predmetom lízingu zo strany žalovaného, ktorý má za to, že právny vzťah z uvedenej zmluvy bol ukončený, by nesporne došlo k znemožneniu riadneho uplatnenia práva žalobcu na nadobudnutie vlastníctva k predmetu lízingu, a tým k ujme na jeho právach.

4. So zreteľom na uvedené odvolací súd mal za osvedčené, že v zmysle § 74 v spojení s § 102 O. s. p. sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. zmenil a navrhnuté predbežné opatrenie nariadil do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Bratislava I, vedeného pod sp. zn. 25Cb/13/2016, v ktorom súd vyrieši otázku, či právny vzťah účastníkov, založený Zmluvou o nájme nehnuteľnosti s následnou možnosťou jej kúpy, č. 0406000540 zo dňa 18.03.2008 naďalej trvá alebo bol ukončený na základe odstúpenia žalovaného z 21.12.2015.

5. Vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov, odvolací súd z obsahu spisu zistil, že po podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bola podaná aj žaloba vo veci samej. Vychádzajúc z ust. § 145 O. s. p., rozhodnutie o náhrade trov súvisiacich s predbežným opatrením je súčasťou rozhodnutia o náhrade trov konania a súd ich prizná tomu účastníkovi, ktorému vzniklo právo na náhradu trov vo veci samej. Okolnosť, v prospech ktorého z účastníkov bolo predbežné opatrenie nariadené, nie je rozhodujúca, pretože ide iba o dočasnú úpravu, pričom podkladom pre rozhodnutie je iba osvedčenie práva a pomery účastníkov sú definitívne upravené až konečným rozhodnutím. So zreteľom na uvedené odvolací súd skonštatoval, že rozhodnutie o náhrade trov bolo predčasné, preto ho podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. zrušil.

6. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2016.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p. a 237 ods. 1 písm. g/, f/ O. s. p. a dôvodnosť ust. § 241 ods. 2 písm. a/ a c/ O. s. p..

8. Žalovaný v dovolaní argumentuje tvrdením, že napriek tomu, že voči návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 21.01.2016 podal osobne na Okresnom súde Bratislava I dňa 18.02.2016 vyjadrenie, obsahom ktorého bola komplexná argumentácia vedúca k záveru o neosvedčení hmotnoprávných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle návrhu a ktorým prvostupňovému súdu navrhol návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnuť, uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 15.02.2016 o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, mu nebolo doručené. O obsahu prvostupňového uznesenia sa žalovaný a jeho právny zástupca dozvedel až z uznesenia odvolacieho súdu, z odôvodnenia ktorého však nevyplyva, či jeho argumentáciu uvedenú vo vyjadrení zo dňa 18.02.2016 vzal do úvahy, a to napriek tomu, že vyjadrenie v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo súčasťou súdneho spisu.

9. Žalovaný ďalej tvrdí, že odvolací súd sa obmedzil výhradne na posúdenie aktívnej legitimácie žalobcu, absolútne sa nezaoberal skúmaním podmienok na nariadenie predbežného opatrenia a na strane 3 rozhodnutia iba raz, bez bližšieho odôvodnenia uviedol, že „sú v zmysle § 74 v spojení s § 102 O. s. p. splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia." Vzhľadom na uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu podľa žalovaného ako zákonné neobstojí, a to v dôsledku jeho arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti.

10. Vo vzťahu k procesnej vade konania podľa § 237 ods. 1 písm. g/ O. s. p. žalovaný namietol, že Okresný súd Bratislava I, ani Krajský súd v Bratislave neboli miestne príslušné na konanie o návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa mimo obvodu oboch uvedených súdov. Tvrdí, že v prejednávanej veci nejde o situáciu, kedy je miestne príslušných niekoľko súdov, nakoľko nejde o žiadny z prípadov spoločenstva účastníkov (§ 91 O. s. p.) alebo miestnej príslušnosti danej na výber (§ 87 O. s. p.).

11. Poukázaním na § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p. žalovaný uviedol, že v prípadoch, keď sa návrh účastníka týka práv k nehnuteľnostiam, je všeobecná príslušnosť súdu podľa bydliska alebo sídla odporcu vylúčená a je daná osobitná miestna príslušnosť súdu podľa obvodu, v ktorom sa nehnuteľnosť nachádza. Z návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia je zrejmé, že sa týka nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX vedeného Okresným úradom I., katastrálny odbor, okres I., obec I., k. ú. I. a teda nehnuteľností nachádzajúcich sa v obvode Okresného súdu Trenčín. Aj konanie vo veci samej vedenej pod sp. zn. 25Cb/13/2016 o určenie, že právny vzťah z lízingovej zmluvy, predmetom ktorej je užívanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v obvode Okresného súdu Trenčín, trvá, je konaním, predmetom ktorého je právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že tak vo veci návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj vo veci samej, je daná osobitná miestna príslušnosť Okresného súdu Trenčín.

12. Vo vzťahu k procesnej vade konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. žalovaný tvrdí, že nesprávnym posúdením podmienok pre (ne)osvedčenie nariadenia predbežného opatrenia a nedodržaním princípu právnej istoty odvolacím súdom mu bola v dôsledku jeho uznesenia odňatá možnosť konať pred súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom podľa názoru žalovaného došlo nesprávnym a arbitrárnym právnym posúdením podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia, súčasne nedodržaním princípu právnej istoty v dôsledku nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti uznesenia odvolacieho súdu.

13. Nesprávne právne posúdenie a arbitrárnosť uznesenia odvolacieho súdu žalovaný vzhliadol v nesprávnom posúdení podmienok na nariadenie predbežného opatrenia. Poukázaním na § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. e/ a f/, § 75 ods. 7, ods. 9 O. s. p. žalovaný tvrdí, že nariadené predbežné opatrenie je neproporcionálne a bez toho, že by žalobca predložil dôkazy, ktorými by osvedčil skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, toto opatrenie poskytlo ochranu fiktívnemu právu žalobcu a prejudikovalo rozhodnutie vo veci samej. Poukázaním na skutkový a právny stav vo veci samej vedenej na Okresnom súde Bratislava I, v ktorej sa žalobca domáha určenia, že právny vzťah z lízingovej zmluvy uzavretej dňa 18.03.2008, trvá (bod II. dovolania), žalovaný vyslovil názor, že nariadeným predbežným opatrením nie je možné dočasne upraviť práva účastníkov tohto konania tvrdiac, že v konaní vo veci samej ide o bezúspešné uplatňovanie práva žalobcu.

14. Vo vzťahu k nepreskúmateľnosti uznesenia odvolacieho súdu, poukázaním na ust. § 157 ods. 1, 2 a § 167 ods. 2 O. s. p., žalovaný namieta nedostatočné odôvodnenie jeho rozhodnutia tvrdiac, že v ňom absentuje logické a vecné zdôvodnenie reálnej hrozby, ktorá by mohla žalobcovi hroziť, zvlášť za situácie, ak v čase rozhodovania o predbežnom opatrení preukázateľne absentuje právny vzťah medzi účastníkmi konania. Odvolaciemu súdu vytkol, že v odôvodnení uznesenia neuviedol, že žalovaný využil svoje procesné právo a k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zaujal stanovisko podaním vyjadrenia k návrhu, zároveň že žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil, ako sa s námietkami žalovaného vo vyjadrení vysporiadal. Rovnako neuviedol, v čom vidí bezprostrednú hrozbu, keďže žalovaný je stále vlastníkom dotknutých nehnuteľností, nevykonáva žiadne úkony spočívajúce v prevode dotknutých nehnuteľností na tretie osoby a žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by tvrdenia o bezprostrednej hrozbe preukázal. Namietať ďalej, že v uznesení odvolacieho súdu absentuje odôvodnenie, aké úkony žalovaný vykonáva alebo môže s poukazom na jeho aktuálne správanie vykonávať s cieľom bezprostredne ohroziť práva žalobcu, ktorý nie je oprávneným užívateľom nehnuteľností, rovnako sa odvolací súd vôbec nevyjadril k tomu, že žiadna hrozba zo strany žalovaného voči žalobcovi nikdy neexistovala. Tvrdí, že táto hrozba existovať ani nemôže, keďže žiadna škoda mu z titulu neexistencie jeho užívacieho práva k nehnuteľnostiam nemôže vzniknúť, preto absentuje príčinná súvislosť medzi hrozbou a vznikom škody žalobcovi. Žalovaný ďalej tvrdí, že odvolací súd porušil jeho vlastnícke právo, chránené Ústavou Slovenskej republiky, požívajúc najvyššiu ochranu. Odvolaciemu súdu tiež vytkol, že skutkový stav posúdil nedostatočne a jednostranne, a to aj z titulu ignorovania argumentácie žalovaného v jeho vyjadrení zo dňa 18.02.2016.

15. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení žalovaný dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania v sume 89,50,-Eur za jeden úkon právnej služby, spočívajúci v písomnom podaní na súd - dovolaní zo dňa 12.05.2015.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalovaného ako nedôvodné zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.”)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

18. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

19. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd podľa § 451 ods. 3 veta prvá C. s. p. stručne uvádza, že rozhodnutia odvolacieho súdu vydané v procesnej forme uznesenia, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.. Je tomu tak v prípade, ak je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska s tým, že dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.) a ďalej, ak ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Ustanovenia odsekov 1 a 2 §-u 239 O. s. p. však neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O. s. p.). V predmetnej veci je dovolaním žalovaného napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho, ktorým síce prvostupňové uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zmenil, ide však o uznesenie o predbežnom opatrení, a teda bezpochyby o rozhodnutí, proti ktorému dovolanie s poukazom na vyššie citované ust. § 239 ods. 3 O. s. p. prípustné nie je.

20. Dovolanie by v predmetnom prípade bolo prípustné, iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p.. Žalovaný procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ O. s. p. nenamietol, a keďže vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo, zameral sa dovolací súd na vady konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ O. s. p., označené v dovolaní žalovaným.

21. Vo vzťahu k procesnej vade konania podľa § 237 ods. 1 písm. g/ O. s. p. dovolať namietol, že vo veci konal a rozhodoval súd nesprávne obsadený. Tvrdí, že návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia sa týka nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Ilava, a teda nehnuteľností nachádzajúcich sa v obvode Okresného súdu Trenčín, rovnako konanie vo veci samej vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25Cb/13/2016 o určenie, že právny vzťah z lízingovej zmluvy trvá, sa týka nehnuteľností v obvode Okresného súdu Trenčín. Dovolať má preto za to, že vo veci návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj vo veci samej, je daná osobitná miestna príslušnosť Okresného súdu Trenčín.

22. S vyššie uvedeným názorom dovolať sa dovolací súd nestotožňuje. Súdom nesprávne obsadeným sa rozumie súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť o nej (v posudzovanom prípade Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho).

23. Podľa § 74 ods. 1 O. s. p., pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

24. Podľa § 74 ods. 2 vety prvá a štvrtá O. s. p., príslušný na nariadenie predbežného opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci. Účastníkmi konania sú tí, ktorí by nimi boli, keby šlo o vec samu.

25. Podľa § 75 ods. 8 O. s. p., o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

26. Podľa § 80 písm. c/ O. s. p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

27. Podľa § 84 O. s. p., na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak.

28. Podľa § 85 ods. 2 O. s. p., všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v obvode ktorého má právnická osoba sídlo.

29. Podľa § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p., namiesto všeobecného súdu odporcu je na konanie príslušný súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť, ak sa konanie týka práva k nej, ak nie je daná príslušnosť podľa písm. b/.

30. Právom k nehnuteľnosti v zmysle citovaného ustanovenia sa rozumie najmä právo vlastnícke, spoluvlastnícke, záložné, nájomné, predkupné právo, právo z vecného bremena a pod., v ktorých prípadoch je daná osobitná miestna príslušnosť podľa § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p.. Príslušnosť podľa tohto ustanovenia sa však nevzťahuje na všetky spory, predmetom ktorých sú práva a povinnosti súvisiace s nehnuteľnosťami, ale iba na spory o existenciu práva k nehnuteľnosti, jeho trvanie a zánik.

31. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca písomným podaním zo dňa 21.01.2016, prvostupňovému súdu doručeným dňa 26.01.2016 (č. l. 1), navrhol nariadenie predbežného opatrenia pred začatím súdneho konania z dôvodov uvedených v návrhu. Rovnako z obsahu spisu vyplýva, že po podaní predmetného návrhu, ďalším písomným podaním (bez dátumu), Okresnému súdu Bratislava I doručeným dňa 27.01.2016, žalobca navrhol, aby súd určil, že právne vzťahy medzi ním a žalovaným, založené zmluvou o nájme nehnuteľnosti s následnou možnosťou jej kúpy č. 0406000540 zo dňa 18.03.2008, v znení jej neskorších dodatkov, naďalej trvajú (č. l. 101 - 105). Konanie o žalobe (vo veci samej) je na označenom prvostupňovom súde vedené pod sp. zn. 25Cb/13/2016.

32. V predmetnej veci ide teda jednoznačne o určovaciu žalobu, ktorou sa žalobca domáha určenia existencie práva či právneho vzťahu, vzhľadom na ktorú skutočnosť sa príslušnosť súdu podľa § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p.. na predmetnú vec nevzťahuje, ale na konanie je príslušný všeobecný súd žalovaného, ktorý je právnickou osobou a ktorý má sídlo v obvode Okresného súdu Bratislava I. Je pritom absolútne irelevantné, kde sa nachádzajú nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom namietanej zmluvy, keďže žaloba nesmeruje k úprave práv k týmto nehnuteľnostiam. Podľa § 74 ods. 1 O. s. p. je potom Okresný súd Bratislava I príslušný aj na konanie o nariadenie predbežného opatrenia (vrátane Krajského súdu v Bratislave ako súdu príslušného v odvolacom konaní).

33. Vo vzťahu k námietke žalovaného spočívajúcej v jeho tvrdení o odňatí možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) v dôsledku arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti uznesenia odvolacieho súdu, dovolací súd poukazuje na účel inštitútu predbežného opatrenia, pri nariadení ktorého sa dôraz kladie na zabezpečenie rýchlej a účinnej ochrany ohrozených práv, a to aj na úkor zistenia skutočného stavu veci, a to do takej miery, že zákon nevyžaduje doručenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia na vyjadrenie druhému účastníkovi (resp. niekomu inému než účastníkovi) a ani výsluch účastníkov. Súd rozhoduje na základe tvrdení v samotnom návrhu a obsahu listín predložených navrhovateľom s tým, že návrh aj s prípadnými prílohami doručuje odporcovi (žalovanému), resp. osobe

predbežným opatrením dotknutej v zmysle § 76 ods. 2 O. s. p., až súčasne s uznesením, ktorým o návrhu (kladne) rozhodne. Preto pokiaľ súd prvého stupňa uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žalovanému nedoručil, postupoval v súlade s vyššie označeným ust. § 75 ods. 8 O. s. p. a neodňal mu možnosť konať pred súdom. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.02.2016 k návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, k tomuto sa súd prvého stupňa nemohol vyjadriť, resp. ho akýmkoľvek spôsobom brať do úvahy už len z toho dôvodu, že prvostupňovému súdu bolo doručené v deň jeho datovania, t. j. dňa 18.02.2016 (č. l. 40), teda o tri dni po rozhodnutí súdu prvého stupňa (dňa 15.02.2016).

34. Vo vzťahu k nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu z dôvodu, že tento sa tiež s vyjadrením žalovaného k návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia nijako nevysporiadal, nevyplyva z neho, či vôbec naň prihliadal, pokiaľ áno, z akých dôvodov argumentáciu žalovaného neuznal, má dovolací súd za to, že tieto námietky nie sú opodstatnené.

35. Odvolací súd môže v zmysle § 219 O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť alebo zmeniť (§ 220 O. s. p.). Tým, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia súd žalovanému nedoručuje, sa ani nepredpokladá, že tento by sa k návrhu vyjadril a o nariadenom predbežnom opatrení sa dozvie až z rozhodnutia súdu (prípadne aj odvolacieho), ktorým súd predbežné opatrenie nariadil. Dovolací súd má tiež za to, že odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu zodpovedá zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, rešpektujúc ust. § 157 ods. 2 O. s. p., keďže z neho vyplýva dôvod nariadenia predbežného opatrenia. Z tohto dôvodu ho možno považovať za preskúmateľný a ústavne akceptovateľný.

36. Vo vzťahu k ďalším námietkam žalovaného v jeho dovolaní je potrebné uviesť, že tieto pod procesnú vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. subsumovať nemožno, nakoľko z ich obsahu je zrejmé, že ich podstatná časť spočíva v tvrdení o nesprávnom posúdení podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia a nesprávnej aplikácii príslušných ustanovení O. s. p. odvolacím súdom. Dovolací súd zdôrazňuje, že ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. nie je.

37. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže v danom prípade dovolanie žalovaného proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vady uvedené v § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ O. s. p. (ani žiadna iná procesná vada v zmysle citovaného ustanovenia) zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol. So zreteľom na odmietnutie dovolania, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

38. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.